

ŞƏFA VƏLİ

*Poçtalyona
məktub*

ŞƏFA VƏLİ

POÇTALYONA MƏKTUB
(*şeirlər*)

«Vektor» Beynəlxalq Nəşrlər Evi
Bakı/Azərbaycan - 2017

Şəfa VƏLİ

Ön sözün müəllifi:
Prof. Dr. Elçin İSGƏNDƏRZADƏ

Redaktor:
Əkbər QOŞALI

Texniki redaktor:
Şükufə ƏHMƏDLİ

Şəfa Elxan qızı VƏLİ.
“Poçtalyona məktub” (şeirlər),
“VEKTOR” Beynəlxalq Nəşrlər Evi,
Bakı, 192 səh.

©«VEKTOR» BEYNƏLXALQ ELMLƏR AKADEMİYASI, 2017

SEVGİ RƏNGLİ TALE POEZİYASI

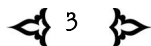
İstəkli oxucular!!!

Son üç ildə bədii yaradıcılığını çox diqqətlə izlədiyim və böyük dəyər verdiyim gənc şairə Şəfa Vəlinin “Poçtalyona məktub” kitabının əlyazmasını oxuduqdan sonra onun özünəməxsus poeziyasını bir ifadə ilə ümumiləşdirmək istədim. İlk ağılıma gələn başlığa çıxardığım fikir oldu: “Sevgi rəngli tale poeziyası”:

*Nəzirim var vüsalına yetəndə,
Kor olam, gözümlü qurban demişəm.
Dünya qurbanlığa quzu kəsəndə,
Mən sənə özümü qurban demişəm.*

Oxuyacağınız bu kitabda Şəfanın başdan-baş sevgi rəngli taleyinin şeirləri toplanmışdır. Başqa sözlə desək Şəfanın bütün yaradıcılığına sevgi rəngli taleyinin həzin bir qəmlə süslənmiş melodik ritmləri hopmuşdur:

*Yenəcəm sevgimlə fəthliyini,
Qarşımda oləcək cəlladlığın da.
“İskəndər yenilməz, yenər” sehrini,
Alacam əlindən Şəfalığımla...*

Çağdaş ədəbi gəncliyimizin ən istedadlı nümayəndələrindən biri olan Şəfanın həm özünəməxsus və fəvqəladə sevgi modeli, həm də onun poetikləşdirilməsi manerası Sizi hər şairdə heyratə bürüyəcəkdir:

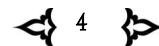
*Dərdi yanına sal gətir,
Yeni görüşə gələndə...
Özünə eynək al gətir...
Böyütsün məni gözündə...*

və ya;

*Söylədiyən şeirlər,
Qolum-qanadım olsun.
Ovcunu aç göylərə,
Tək duan adım olsun...*

Atalarımızın “Görünən dağa nə bələdçi?!” məşhur deyiminə arxalanaraq təqdimat yazımı çox uzatmaq istəmirəm. Çox sevinirəm ki, bu gün ədəbi gəncliyimizin Şəfa Vəli kimi poetik zirvələri boy verməkdədirlər. İstəkli şairəmizə əbədi zirvə taleyi arzulamaqla, bu kitabı sevə-sevə oxuyacağınıza inanıram.

Prof. Dr. Elçin İSGƏNDƏRZADƏ

Nəzirim var gəlişinə, sevdiiyim,
Qədəmlərin dəyən yerə baş qoyum.
Çən-çiskinə dönüm yolla sürünüm,
Rastına çıxanda bir pəri olum.

Nəzirim var sevənlərin pirinə,
Sevən, sevilən də özüm olaydım.
Sözüm keçmir ürəyimə, səbrimə,
Dilərdim, anadan dözümlə olaydım.

Nəzirim var vüsalına yetəndə,
Kor olam, gözümlə qurban demişəm.
Dünya qurbanlığa quzu kəsəndə,
Mən sənə özümü qurban demişəm.

Xəzan gülü

Payızda gəldin ömrümə,
Payızda getmə, nə olur.
Sənsizliyi taleyimə,
Xəzəltək tökmə nə olur.

Ağlasam, özüm oluram,
Güldür, olum istədiyin.
Ayrılсан, dözümlə oluram,
Getmə, yoluna küsdüyüm.

Bu payızın gülüyəm mən,
Rəngim sarı, qönçəm yarı.
Yarpaqların diliyəm mən,
Nəğməm sarı, ömrüm yarı.

Sarı güllər ayrılığın,
Rəmziymiş, söylədin mənə.
Payız yazdığım nağılın,
Özüymüş, söylədin mənə.

Getdinsə, götür özünlə,
Xatirən nəyimə gərək.
Bu xəzanda bu gülü də,
Sevməyə bir ürək gərək.

Səni sevmək

Dünyanın yarısıdı,
Süleymanın qarısıdı.
Bəxt gülünün sarısıdı,
Səni sevmək...

Utanan bir üz tapmaqdı,
Ömrə əbədi qonaqdı.
Quş qanadında uçmaqdı,
Səni sevmək...

Ziyanın yarısı kardı,
Sevən sevilənə yardı.
Xəyalda da bəxtiyardı,
Səni sevən.

Qonaqlı-qaralı ömrüm,
Sevdası qaralı ömrüm.
Günahlı, qaralı ömrü...
Səni sevən...

Sənsizliyi yaşayıram, qram-qram...
İtirsəm ölərəm dedim,
Dəliyə dönərəm dedim.
Sən demə, yalançı idim,
İndi bildim.

Dəli də ola bilmədim,
Dəlilərə qarışmadım.
Nə qismətimdən küsmədim,
Nə taleylə barışmadım.

Bu dünyaya daha mən də,
Bir ulduz gözüylə baxıram.
Günəşin kölgəsində,
Gecələr aya baxıram.
Sənsizliyi yaşayıram, qram-qram...

Ürəyimdən sən keçirsən, ağır-ağır,
Addımların ayrılığın dərd yükündən daha ağır.
Ayaq izlərin həsrətə aparan cığır...
Arzularım nəmlənib gözlərimdə,
Səadətim ələnib gözlərimdə,
Qulağıma təsəlli cümlələri,
Ürəyimə ümitsizlik yağır...

Ürəyimdən sən keçirsən...
Əlində sevginə büküb,
Məndən gizlətdiyin qəm keçirsən, ağır-ağır.

Yuxu

Hərdən yuxum sürgün olur,
Üz tutur sənin qoynuna.
Gah da qəfil yolu düşür,
“Səninlə mənim toyuma”.

Yeyir, içir, sağlıq deyir,
Utanmayıb oynayır da.
Hamını özütək bilir,
“Sən”li, “mən”li bu dünyada.

Eh...bezdirir çoxunu,
Arzumu gizləməliyəm.
İnsaf et, qaytar yuxumu,
Səhər işə getməliyəm.

Qaladım köksümdə sevgidən ocaq,
Bilmədim bir zaman sənən olacaq.
Heç kəslə bölmədim, mən susdum, ancaq,
Bu ayrılıq yükü qəddimi əydi.

Sandım ki, olarsan məhəbbət gülüm,
Baharda açılan ilk novruzgülüm.
Nə olar, bir mənə söylə, sevgilim,
Bu ayrılıq nəydi, bu hicran nəydi?

Mən sənə vermişdim öz ürəyimi,
Sanırdım tapmışam eşq mələyimi.
Mən səndən gizlətdim məhəbbətimi,
Axırda daş olub başıma dəydi.

Açdım ürəyimi sənə bu gecə,
Mənə yox söylədin, nədir günahım?
Ayıldım, yuxuymuş, sevindim necə,
Şahzadəsi oldun yuxularımın.

Ah, necə sevmişəm, necə mən səni,
Sevgi ocağında qorayam, gülüm.
Sevgi naxışının ilmələrində,
Bir zərəm, ipəyəm, xarayam, gülüm.

Unutdum bir anlıq özüm-özümü,
Ayıldım, xəyala dalmışam sənsiz.
Səni deyə-deyə yumdum gözümlü,
Səni deyə-deyə qalmışam sənsiz.

Ayrılığım günah deyil

Gəndən baxdım bir gözəllik ulduzu,
Gözlərimə yol çəkildi nurundan.
İndi gözlərimdə dönüb olub su,
Eşqin sabahında sökülməyir dan.

Mənim xəyallarım şirin olmadı,
Əksi suya düşmüş gülə bənzədi.
Mənim ayrılığım günah olmadı,
Yad sığal görməmiş telə bənzədi.

Xana qurdum ürəyimin odundan,
Yanlış vurdu naxışları o gözəl.
Sevən qəlbə bir təsəlli ağıldan,
Nə mən dönüm xatirəyə, nə sən gəl.

Mən Azərbaycandanam!

Gözlərdəki gözəllikdən,
Eşq dillənər, qəlb alışar,
Dil susar, gözlər danışar.
Qıyqacı baxışlarla,
Sevən gözlər elə süzər,
Ox kirpiklər ürək üzər.

Aşiqə pay işvəli yar,
Hər bir əda min sehrli,
Nazlar gözəl, türlü-türlü.
Sevənlərin gözlərində,
Dünya gözəl görünür ki,
Aləm nura bürünür ki...

Sevgi mənlik ocağıdır,
Elə yanar, alovlanır,
Aşiq neçə mətləb qanar.
Gəl, gizli yanma oduma,
Atəşim aləmdədir, bil,
Mənə tay olmaz ki, hər gül...

Fərq etməz ki, kiməm, nəyəm,
Uzaqdanam, yaxındanam...
Mən gözələm, gözəllərin gözəliyəm,
Çünki, Azərbaycandanam,
Mən Azərbaycandanam...

Bağışla, bilmədim elə gün gələr,
Sevgi zirvəsinə çıxan yırıqlar.
Niyə bircə dəfə gerçəyə dönmür,
O sənli yuxular, sənli yuxular.

Bağışla, sevmişəm sevənlər kimi,
Kitabsız, ünvansız, qayda-qanunsuz.
Mən Əsli olmadım, Xan Kərəm kimi,
Alışdım oduna atəşsiz, odsuz.

Bağışla, nə edim, əlimdə deyil,
Hər gecə rəyama mehman olursan.
Ağlım yaddan çıxar, unut, at deyir,
Axı ürəyimdəsən, unudulmazsan.

Səndən qalan xatirəndə,
Bir sevginin yası vardır.
Hey ağlayan gözlərimdə,
Nakamlığın adı vardır.

Səndən qalan yuxularda,
Sənsizliyin kabusu var.
Sənsiz gələn sabahlarda,
Həsrətinin qoxusu var.

Dünyan qalıb mənə sənsiz,
Atmosferi hicran dolu.
Şəhərləri sənsiz, səssiz,
Hər yolu bir ölüm yolu.

Addımlaram bu yolları,
Səndən qalan arzularla.
Yaşayaram çox illəri,
Səndən qalan xəyallarla.

Səndən qalan bir xatirə,
Bir həyatın qəm-kədəri.
Səndən qalan tək xatirə,
Yazıq qəlbin ümidləri.

Yazıq oldu arzular da,
Mənim səni sevməyimdə.
Küsüb getdi vüsalın da,
Səndən qalan xatirəndə.

Heç demədim öləcək bu,
Hicranın əliylə bir gün.
Yanan qəlbin közü, odu,
Sənər göz yaşıyla bir gün.

Səndən qalan bir xatirə,
Bir həyatın qəm-kədəri.
Səndən qalan tək xatirə,
Yazıq qəlbin ümidləri.

Bəlkə bir gün qarşılaşaq...
Yanağımdan iki gilə yaş axar,
Biri sənin, biri mənim adımda.
Gözlərim dirənib yerlərə baxar,
Bir daha qalmasın sənin yadında.

Ürəyim yenə də susar, danışmaz,
Küskün kədərlərə məkanlıq eylər.
Sənin yoxluğuna yenə alışmaz,
Amma, sənsizlikdə sultanlıq eylər.

Nə səndən əl açıb sevgi istəyər,
Nə də üz döndərüb get deyəmmərəm.
Sadəcə könlümün başı göynəyər,
Bircə kəlmə sənə söz deyəmmərəm.

Bir gün qarşılaşsaq...Yenə ümidlər,
Boy atar, cücərər, saralar, solar.
Bir gün qarşılaşsaq... Eh, nələr, nələr,
Dəli könül daha nələr arzular.

Səhərim adınla başladı gülüm,
Axşama çox qalıb, bəlkə görüşdük.
Ülvi istəkləri qılinc eyləyib,
Dan sökülənədək yenə döyüşdük.

Sən öz dünyanın sərkərdəsisən,
Mən də göz yaşlarımın şahzadəsiyəm.
Sən neçə ürəyin İskəndərisən,
Mən sənın qəlbinin Nüşabəsiyəm.

Yenəcəm sevgimlə fəthliyiini,
Qarşımda öləcək cəlladlığın da.
“İskəndər yenilməz, yenər” sehrini,
Alacam əlindən Şəfalığımla...

Sevgimin coğrafiya dərsi

İtmiş bir məhəbbət adalarıydı,
Ömür xəritəmdə sənli cizgilər.
Ya da, yad əlindən dad-amanıydı...
Hardasa duyulmaz bir harayıydı,
Toydan bir gün sonra sınan güzgülər.

Nə yaman, nə yaman həsrətin varmış,
İzlər addım-addım hara getsəm mən.
Sənə gedən yollar nə yaman darmış...
Uzaqda olmağın demə yaşatmış,
Yoxsa mən küsərdim ömürdən, gündən.

Sən uzaq...Çox uzaq coğrafi bir kəşf,
Adasan, körfəzsən, dənizsən, nəsen?
Bəlkə savannalar, tropik meşə?
Bəlkə də zərif, incə bənövşə...
Ya bəlkə, quruca bir səhrasan sən?!

Gəlmişəm qapına, gülüm,
Sənsiz ömrüm yasdır mənim.
Gəldim ki, yanında ölüm,
Öz əlinlə basdır məni.

Düşüb əlinə girəvə,
İncit, ağlat, sızlat məni.
Al əlinə sevvə-sevvə,
Uçurumlara at məni.

İntiqamını al məndən,
Səni atdım, nakam qaldın.
Hərdən yolun sal qəlbimdən,
Gör ki, hələ məndə adın.

Axsın göz yaşım qəlbimə,
Yusun, aparsın sevgini.
Tale yüklədi qəddimə,
Sənin ayrılıq dərđini.

Yaz gəldi, əridi buzlar,
Çatladı daşı könlümün.
Təzə sevgi gəzir qızlar,
Mənsə baharını ömrün.

2012

Yenə yorulmuşam sənsiz,
Gözlərimdən qəm tökülür.
Yarıcan olmuşam, tənsiz,
Quruca bədən sürünür.

Harda qaldı o nağılım?
Kimə qismət üç almalar?
Dolaşiq düşüb yumağım,
Kələfə dönüb arzular.

İndi qaç görüm, ay ürək,
Bu taleyin biyarından.
Bəlkə daha geri dönək,
Nağılların diyarından?

Nə sənin qədrin bilindi,
Nə mənim yerim göründü.
Xatirələr yenə dindi,
Acılar da geri döndü.

2012

Sənsizliyin melodramı

Çəkdim gözlərindən gözümə cığır,
Baxışında o nə zəhm? Nə ağır...
Vallah, billah, insafsızsan, mən fağır,
Gəlib döşənimmi ayaqlarına?

Ay gülüm, gülşənim, ay tacım-taxtım,
Səndən özgə, söylə, mən kimə baxdım?
Adına bir lövhə yazıb da asdım,
Viranə könlümün divarlarına...

Abadlığı əlindədi qəlbimin,
Xoşbəxt günüm hökmündədi eşqinin.
Gəl çatdır əcəlini həsrətin,
Son qoy sənsizliyin melodramına...

2012

Ölmək istəyirəm, sənsizliyimi,
Özümlə məzara aparmaq üçün...
Ölmək istəyirəm, sənli ürəyi,
Dünyanın köksündən qoparmaq üçün...

Bir əcəl saati tapmışam bu gün,
Könlüm asılıbdı əqrəblərindən...
Bizim xoş günümüz ölüb büsbütün,
Saniyəölçənin rəqəmlərində...

Ölməyi bacarmaq ən böyük hünər,
Əcələ göz dikmək əsl cəsarət.
Sənsizlik yaşamaq sayılsa əgər,
Qollarında ölmək olsun ədalət...

Göydə ulduz əlçim-əlçim,
Gözlərimə baxar, gedər...
Bu həsrətə dözəcək kim,
Həsrət məni yaxar, gedər...

Göydə ulduz qatar-qatar,
Sərnişini xəyalındı,
Bəxtim elə yatar, yatar,
Röyası da hicranındı...

Göydə ulduz birər-birər,
Hərəsi bir güvən, ümid...
Məni məndən alar gedər,
Vüsaldan üzülən ümid...

Göydə ulduz düzüm-düzüm,
Unutdurar məni mənə...
Daha yoxdur sənə sözüm,
Qaytar ver özünü mənə...

Mübariz İbrahimov şəhid olanda...

Bu dünyada candan əziz nə var ki?!
Bir ürəkdi, göz yaşdı, Vətəndi.
Bu dünyada səndən əziz nə var ki?!
Bir ürəkdi, göz yaşdı, Vətəndi.

Bu ürəklə sevə bilmişəm səni,
Bu vətənin ər igidi, qeyrəti...
Axan göz yaşımın hər giləsini,
Töküm məzarına, yoxdur qiyməti...

Bu dünyada eşqdən uca nə var ki,
Sevdiyimsən, tapındığım ərənim...
Bu dünyada eşqdən qoca nə var ki,
Sevgisini torpağına sərənim...

Bu dünyada candan əziz olanım
Bir ürəkdi, göz yaşdı, Vətəndi.
Bu dünyada səndən əziz olanım,
Bir ürəkdi, göz yaşdı, Vətəndi.

Bir uzaq yola çıxmışam,
Dönüşüm yoxdu, bilirəm...
Səninçün yoxa çıxmışam,
Enişim yoxdu, bilirəm...

Necə əzabdı sevməyim,
Gərək səni atmayaydım...
Məhəbbətimin qanlısı,
Təkcə səni tutmayaydım...

Qatiliyik bir sevdanın
İkimiz... Bilə bildinmi?
Qəbrə qoyduğun ümidi
İkimiz bilə bildinmi?

Güldüm...Gülüşüm də ağladı səni,
Saxta təbəssümüm könül həyası...
Əynimə yaraşmır qadın görkəmi,
Dodaqda səyriyən kədər boyası...

Dəyir pəncərəmə quşların səsi,
Çatmır qulağıma pıçıltıların...
Bu qırıq ürəyin ölmüş həvəsi,
Öldürüb bir qadın duyğularını...

Lal-dinməz susacaq taleyim yenə,
Boşanmış qadın tək boynu bükülüb.
Yas çadırı qurub hisslərim sənə,
Ehsan süfrəsinə ümid tökülüb...

Səməni

Bir ovuc dən saxladım
Saçımın bəzəyinə...
Bir ovuc dən qoymadım
Səməni nimçəsinə...

Gələn yazı ömürdən,
Gündən yazmadım... Keçdi...
Bu Novruzda telimdən
Muraz asmadım... Keçdi...

Qızların fəl tasına
Salmadım üzüyümü...
Boyalı dodaq gördüm,
Çiliklədim güzgümü...

Çərşənbə tonqalını
Gözlərimdə qaladım...
Getdim Bakı yolunu...
Həsrətimə doladım...

Küsdüyüm şəhərimlə
Barışdım... Bayram idi...
Bir mesajlıq təbriklə
“Danışdım”... Bayram idi...

Yeni arzular kimi
Göyərtmədim mən səni...
Bağışla ürəyimi,
Səməni, ay səməni...

bir qədər sevinc içmişəm
sağlığına... sağlığına...
utanmayıb oynamışam
yoxluğuna... yoxluğuna...

adını deyib gəlmişəm
düşmüşəm yolun ağına...
adımı yaza bilmişəm
çəkdiyin həsrət dağına...

bağışla...ömrüm günahdı...
batırma eşqi günaha...
dilimdəki bu son “ah”dı...
badədir sağlığına...

Telefon sevgisi

Telefon sevgisi imiş bu sevgim
Konturla qurtara bilirmiş demə...
Qəlbimin sözü də bircə mesajlıq
Simvollar azala bilirmiş demə...

Təzə bir telefon almağım gəlir,
Onunla yeni bir eşq başlayarmı ki?
Ya da elə bunu atmağım gəlir,
Qəlbim unutmağa alışarmı ki?

Yenə qarşılaşdıq bu gün rəyada,
Biz geniş deyirdik, dünya dar imiş...
Nömrəni silmişdim telefonumdan,
Qəlbimdə silinməz izin var imiş.

Bir qız biləyindən düşdü yollara...
Arzular, ümidlər... Bilərzik kimi...
Bir qadın incidi...Küsdü yollara...
Getdi ürəyimdən... Getdiyin kimi...

Qırmızı bir yaylıq asılı qaldı...
Yayda meşəmizdə...Moruq kolunda...
Bir oğlan köynəyi yazılı qaldı...
Sınıf otağının divarlarında...

Unutdu gözlərim baxışlarını...
Qəlbinin buzunda... Ömrün qışında...
Sənsiz yağan bahar yağışlarını
Damla-damla süzdürürəm ovcumdan...

Dəliyəm

Altdan-altan qımışırım,
Daha ürəkdən gülmürəm...
Aşıkara alışıram,
Gizlincə sevə bilmirəm...

Dəliyəm... Sənə oxşadım,
Öyrətdin özünə məni...
Bəxtim bəxtinə oxşasın,
Sözüm də sözünə sənini...

Aşiq yarın görsün deyə,
Dağlar başını əyməz ki?
Getdin... Arxanca səpməyə,
Gözümün yaşı yetməz ki?

“Apardı sellər Saranı”...

Bir gün qapın döyüləcək,
Sənə bir söz deyiləcək
Ruhun yaman üşüyəcək...
“Apardı sellər Saranı”...

Hardan düşdü yada? Hardan?
Axı unutmuşdun çoxdan...
Günahkarı ölən sevdan
Qınadı ellər Saranı...

Qorumağa söz vermişdin...
Elin dilindən demişdin...
Təkcə özün bilməmişdin,
Söylədi dillər Saranı...

Yatdın, Xançoban, yatdın...
Ömrü ucuzuna satdın...
İllərin o üzünə atdın...
Atmadı illər Saranı...

Demə ki, ürəyi daşdı,
Dərd çağladı, aşdı-daşdı...
Bəxtin kirinə bulaşdı
Yumadı sellər Saranı...

Bir gün qapın döyüləcək,
Sənə bir söz deyiləcək
Ruhun yaman üşüyəcək...
“Apardı sellər Saranı”...

Dərdi yanına sal gətir,
Yeni görüşə gələndə...
Özünə eynək al gətir...
Böyütsün məni gözündə...

Bəxtimin kiçik qızıyam...
Falçı deyib gəlişini...
Qəlbində ağrı, sızıyam,
Qoru üzdə gülüşünü...

Mənə “Qırmızıpapaq” al,
Öz içimdədi canavar...
Nağıl dünyandaca qal...
Ölsəm bundan sənə nə var?

Unutmuşdum...Bu görüşdə
Sevgini gətirmə, yaxşı?
Nolsun söylənirik dərddən,
Nə sən aşiq, nə mən baxşı...

İkimiz də uduzmuşuq...
Sən sevgini...Mən də səni...
Arsızmışıq...Huşsuzmuşuq...
Görüşə səslədim səni?

Ehh...Qırmızı şal gətir,
Tamamlansın bəzəyim də...
Özünə eynək al gətir...
Böyütsün məni gözündə...

Söz vermişəm, gözlərinə
Yaraşacam damla-damla...
Qatıb ağı sözlərimə,
Göndərəcəm “xoş məramla”...

Həsrətinlə qamçılıyıb,
Vur, yıx, döy məni, döy məni...
Hər xoş gününə saxlayıb,
Orda söy məni, söy məni...

Qırmızı lalə istədim
Çəmən göyərdi dərdimdə...
Eşqdən piyalə istədim
Butasız gəldi dərviş də...

Bu çəməninin içindəcə
Boya göy məni, göy məni...
Sonra dağ dərdimə baxıb,
Gülüm, öy məni, öy məni...

Yollar

hələ də o yollar boynunu burur
günahkar, günahkar baxır üzümə...
hələ o yollardan boylanır qürur,
yol çəkir ümidim nəmli gözümə...

küsməyib gözlərim yolundan hələ
axtarır, oxşayır, boyunu sevir...
Aşığın yollarda əkdiiyi gülə
hələ də bir Yaxşı göz yaşı səpir...

gedişini unutmadı yolların...
hələ də bəzənir... gələrsən deyə...
baxışlarım unutmadı yolları...
hələ əzizləyir... gələrsən deyə...

Tanrının mürəkkəbqabı

*Sifətim nərgiz rəngində,
Duruşum bənövşə kimi...
(Elməddin Nicat)*

Hər bəxtin qara kitabı,
Yarımçıq istəkdə deyil...
Tanrının mürəkkəb qabı
Bənövşəyi rəngdə deyil...

Duruşum... gülüşüm payız...
Sarı günüm, qara baxtım...
Köçdü gözlərimə nərgiz...
Getdiyin yollara baxdım...

Sən ey, payızın adamı...
Arzuların pöhrə-pöhrə...
Qoy unutdursun adımı...
Qucağındakı o körpə...

Gəlişini gözləyirəm...
Qəfil tufan çağlamasın...
Zamanı çözləyirəm...
Güman-yumaq dolaşmasın...

Yolları gözümlə çəkib
Keçən günə bağlayıram...
Ürəyimə ümid əkib
Qara günə saxlayıram...

Tale yaxşı bağban deyil,
Saçında dən toxumu var...
Gedişin xətrimə dəyib,
Gələn günün yoxdumu, yar?

Ayrılığы tanımırdın,
Ayrıldıq... Xoşun gəldimi?
Bədbəxtliyin məni saydın,
Xoşbəxtlik naxışın gəldimi?

Öz təkliyinin filmində,
Baş rolda məni çəkəsən...
Hönkürəsən dəlilərtək,
Bir azca mənə çəkəsən...

Ürəyin dərddən hayqıra,
Məni günahkar sayasan...
Öləm gedəm, ayrılıqdan
Bir şeir də sən yazasan...

Seçib ömürdən payızı
Qapını döyməyə gəldim...
Uzaq illərdəki qızı
Ömrünə sərməyə gəldim...

Yaddaşında seçildikcə
Qara qızın xatirəsi
Əkildi də, biçildi də
Taleyin ağ gün zəmisini...

Dözmədik sarı nazına...
Payızı küsdürdük...getdi...
Bir gün deyərsən qızına-
"Bir qız məni yaman sevdi"...

Gözlərimdə bir giley var...
Gözümə niyə dəymirsən?
Bəxtdə də quzey-güney var...
Gün üzünə dəyəmmirsən...

Dön bax o gedən uşağa
Arzuma oxşayır vallah...
O da qorxur boy atmağa...
Bilir ki böyümək günah...

Əllərim qaya oyuğu
Kırpıkdən süzülən gürşad...
Bizim dövrün ayrılığı
Bircə günə olur boyat...

Nənəm üçün

Sınıb fələyin qələmi...
Nənəmin qarğıışı tutub...
Xançobanlım gələmmədi
Deyir yolda yağış tutub...

Elə islanıb yaddaşı
Qarışıb xatirə rənglər...
Axtarır bir ocaq başı...
Xatirəmi daşa sərə...

Düşmədi, nənəm, düşmədi
Yaz yağışı qış bəxtimə...
Adım dilindən düşmədi...
Elə bir alqış bəxtimə...

Buz ürəyin qayalıqlar
Sakini kəklik- ayrılıq...
Yaraşığın ucalıqlar,
Nəğmə bir dəli hayqırıq...

Mənə doğru hər gəlişin
Üzüaşağı enməkdə...
Sevgi səsləyən gülüşün,
Ayrılığı hürkütməkdə...

Kəklik-ayrılığın əziz,
Məndən umub-küsdü demə...
Qayada hər cığır, hər iz,
Məndən qalıb... Bəsdə mənə...

Gəncə-Bakı yolu

İçimdə qərib tələş,
Yuvasız bir kövrəklik...
Çökür səssizcə, yavaş,
Gözlərimə qəmginlik...

Yenə Bakı səfəri...
Sənsizliyin zirvəsi...
Yoxluğunun zəfəri,
Darıxmağın həvəsi...

Avtobus aynasından
Görünən sarı çöllər
Dönər İrəm bağına,
Cücərər xatirələr...

Bakı sənin şəhərin,
Baxışların kimi yad...
Mənim hər səfərimi
Ağ-qara bir filmə qat...

Səndən gizlin gəlirəm,
Sən dolu şəhərinə...
Xatirələrdi yüküm,
Tökülür gözlərimdən...

İçimdə qərib tələş,
Yuvasız bir kövrəklik...
Çökür səssizcə, yavaş,
Gözlərimə qəmginlik...

Bir qız olub

Bir qız olub gözlərində nə vaxtsa,
Qalıb təbəssümü bəbəklərində...
Onun sevdasını ilk bahar saxlar,
Bənvşə həyalı xatirələrdə...

Gəlin otağının tozlu küncündə,
Gizlənilib yadigar nişan üzüyü...
O qız çoxdan üz döndərüb bəxtindən,
Küskün baxışlardı bəri-bəzəyi...

Bir qız ölüb gözlərində nə vaxtsa,
Ürəyin məzarı, sevgin baş-daşı...
Saxlayır yasını gözündən axan
Ayrıliq qoxulu acı göz yaşı...

Təcnisvari

İki para ürək bir bütün olsa,
eşqi ucaltmağa bir sütun olsa...
həsrətim ucalıb Bisütun olsa,
görən Fərhad olub yar aşardımı?

Ürək döndü bəxt qışında azqına,
Məndən nə yayda küs, nə də yaz qına.
fələk, sənə qara gəlmiş yazqına,
mənimtək bir cavan yaraşardımı?

aşiq, bəxtim qara gəlib, qara çal,
bəlkə dərdim yetirəsən yara, çal!
çoxdan olub tellərimdə qara çal,
ömrün yarısında yaraşardımı?

Gözlərimin sevinci
Boyun-buxunun qədər...
Gözündəki sevinci
Yozdu yuxun nə qədər?

O yuxuyamı gəlmişdim
Öldürüb həsrət divini?
Sən yuxuyamı vermişdin
Yalanlarla sevdini?

Oyatma...Qırıqlar qəlbi,
Çilikləmə ümidini...
O qızın ayrılıq dərdi
Ovar, tökər gözlərini...

Həsrətin naxışı

Gözlərinin şöləsinə büründüm,
Bəxtəvəri oldum qəmli nağılın...
Eşq tozunun arxasınca süründüm,
Şirin xəyalımda titrək vüsalın.

Bir səni qiymədi bəxtimə dünya,
Əllərim tutsa da bərk ətəyindən...
Razıyam, əlimlə gözümü oyam,
Çəkib ala bilsəm dərinliyindən...

Gecələrdə tənhalığın iziylə,
Gözlərimin qarasına köçmüşən.
Həsrətin naxışı-gəlinliyimdə,
Sənki, onu ayrılıqdan biçmişən.

Küçə

Bu küçə bizimdi... İkimizindi...
Qova bilərsənmi yad adamları?
bura düşən izlər sevgimizindi
Küçəmiz tanımır yad addımları...

Sənə etibarım işıq dirəyi,
Asılıb yellənən ümid lampası...
Gedişin küçəni toza bələyir,
İşıqda kölgən də burulğanlaşır...

Bu küçə... Ayırıb ayrımı saldı?
Yoxsa qovuşmağa ümidmi verdi?
O küçə... o küçə ordaca qaldı...
Sənin xəyalındı vüsal dediyin...

Sancı

Bizim bəzəyimiz kədər,
Sonuncu uğur ayrılıq...
Sancısı sevgimiz qədər...
Səssizlik doğur ayrılıq...

Qayıt... Keçək ö küçədən,
Əl-ələ, çiyin-çiyinə...
Qoy qovuşsun o hönkürən,
Baxışlar biri-birinə...

Sənin bəxtinə küsənlər
Ayrılıqdan əlac umar...
Dərdim gözümdə süslənər,
Laylalanar xumar-xumar...

Gözlərimiz hay-harayda,
Ayrılıq dərdin əlacı...
Demədimmi sevgim boyda,
Bitməz, kəsilməz bu sancı..!

Unutmaq

Səni çoxdan unutdum...
“Qəm”lədim, “kədər”lədim...
Vardan-yoxdan unutdum...
Adını əzbərlədim...

Yazdım hərflərini
sözlərimin başına...
güllərin zərifini
oxşatdım göz-qaşına...

gəzdi gözüüm gözlərini
oxşadı dilim adını...
həsrətin бүkdü dizimi,
unutdum yaxın-yadımı...

səni yaman unutdum...
səni yaxşı sevdimmi?
səni belə unutdum...
sən neynədin, sevdiyim?

Ummaq-küsmək

yaman çoxdu səndən küsən
ummadım ki, küsə bilim....
alında adımı görsən
bir ağız səslə bilim....

dönməm geriye bilirsən...
irəliyə atdım addım...
hələ dərdinə gülürsən,
havalandın addım-addım...

məni görənlər dedilər
"yazıq dərdədən dəli olub"
səni görənlər deyirlər
"saç ağarıb, bel бүkülüb"

çoxu umub çoxu küsüb
yaman uca dağ imişsən....
güldüyüm günlərdə ölüb
kədərimdə sağ imişsən...

yaman çoxdu səndən kəsən
ummadım ki, kəsə bilim....
alnında adımı görsən
bir ağız səslə bilim....

Daş

İlləri qovub gəlmişik,
Əlimizdə dərd çomağı...
Daşları yuva bilmişik,
Daşlar da ürək qınağı...

Ürək də daşa dönərmə?
Bozararmı görən üzü?
İnsan daşdan eşq əmərmə?
Daş ağararmı dan üzü?

Suallar... Daşlı suallar,
Daşlayar, yaralar məni...
Bu ahıl, yaşlı suallar,
Didərlər, oyarlar məni...

*Qoy mənə Kür desinlər
Kürdən də kür desinlər
Əlini əlimə versinlər
Bu kənddən sür desinlər
(Bayatı)*

Əlini əlimə versələr
Getməyəm...Öləyəm burda...
Bəxtimə kür desələr
Küsməyəm... Güləyəm burda...

Girib aramıza bəxtim
On il məni geri salıb...
Əynimdə ərköyün dərdim,
Əlimdə gül yeri qalıb...

Qadınlar sevgidən ölür...
Qadınlar ağlayır, gülüm...
Hər kəndin yeganə yolun
Kişilər bağlayır, gülüm...

Ayrılıqdı deyirlər...

Tellərini sanama...
Ayrılıqdı deyirlər...
Ürəyimi qınama...
Ayrılıqdı deyirlər...

Öldüm özümdə özüm...
Qaldı dilində sözüm...
Gərək buna da dözüüm...
Ayrılıqdı deyirlər...

Qapıya bir qonaq gəlib...
Gözündə qınaq gəlib...
Hardansa soraq gəlib...
Ayrılıqdı deyirlər...

Bir cüt gəlincik aldım...
Qulaqlarımdan asdım...
Dostun biri məktub yazdı:
“Ayrılıqdı deyirlər...”

Üzöldüm... Ağrıdım...Yandım...
Taleyimdən utandım...
Özüm özümdən dandım...
Ayrılıqdı deyirlər...

Unutduğun bu çiçəyin ətrinə,
Sözlərinin zəhrini də qatmışam...
Ayrılığın yaman dəyib xətrimə,
Qırılmışam... Ümidimi atmışam...

Arzunu göndərib dağ bulağına,
Qəmbəri asmışam ürək yerindən...
Düşüb sənli ömrün qəm sorağına,
Dedim bir bayatı çəkək yerində...

Çağırın imdada Qaracaoğlanı,
Diriltsin sazıyla ümidlərimi...
Gəlsin bu taleyin oyun pozanı,
Gətirsin özülə istədiyimi...

Uşaq evində bir qız gördüm

Onun kədər dolu baxışlarında,
Bir “ana” kəlməsi asılı qalıb...
Pay gələn köynəyin naxışlarında,
“Doğma ocaq” sözü yazılı qalıb...

Bir qadın incidi öz taleyindən,
Hikkəsi bir qızı qoydu anasız...
Atılan körpənin ağ bələyindən,
Tapıldı yüz güman... Adsız, ünvansız...

Doldu uşaq evi səssiz harayla...
Divarlara yazdı: “Hardasan, ana?”
Bəxtin xəyanəti girdi araya...
Bala həsrət qaldı ana qoynuna...

Tanış gecə

Bu gecə ağladar məni
Bu gecə içimdə ölləm
Sabahı gözləməz sevgim...
Sabaha ümidlə ölləm...

Küçələr qara naxışdı
Dumanlı baxışlarıma...
Bu səhnə mənə tanışdı
Yaraşar alqışlarıma...

Əhsən!
Qırmızı pərdəni
Qara boyayan gecəyə!
Səd əhsən, sənə, sevdiyim,
Sevdirdin məni gecəyə...

Ümid borcu

Sənə bir ümid borcum var
Elə sənin özün qədər...
Dərdə sükut əlacım var,
Söylənməyən sözün qədər...

Səni bağışlaya bildimmi?
Hələ küsüb-barışırım...
Sözüm qarğışa döndümü?
Öz-özümlə danışırım...

Güldüm, dərdimi deyincə,
Ağladı dərdə illərim...
Mənə bəs edər öluncə,
Bağlasan dərdə illəri...

sığındığım köşəyə
rəsmi Tanrı çəkmiş...
qorxma dərdim üşüyə,
dərdə qoxunu səpmiş...

Bəlkə unuttun sən də
mənim kimi o toyu?
bəxtmi unuttu səndə
o buxunu, o boyu?

saçındakı dənləri
bağla qızıl üzüyə...
göndər gələn-gedənlə
bəlkə ömrü bəzəyə...

Qar baxışlar

Baxışında qar donub,
Gözümdən yağış yağır.
Xatirəylə ovunub,
Günüm yolundan çıxır...

Daha mənə söyləmə,
Gün çıxacaq nağılı...
Bilmirsənsə, öyrətmə
Unutmağa ağılı...

Soyuqluğun öyrədib,
Ömrün qışı hardadır...
Kirpiklərin gizlədib,
Baxışında qardadır...

Bircə damcı hüznlüyəm...

Bircə damcı hüznlüyəm...
Tale qəlbimə toxunub...
Artıq rekviem oxunub...
Ümidlərin baş daşına
Köhnə toy şəkli yonulub...

Bircə damcı hüznlüyəm...
Bura Gəncə...
Bakı yolu
Qəza dolu, qorxulu...
Boy atsa da çiçəklər
Bahar ayrılıq qoxulu...

Bircə damcı hüznlüyəm...
Nəğmələrə kədər hopub...
Dilim adından qorxub...
Xatirələr baxışından,
Adım yaddaşından qopub...

Bircə damcı hüznlüyəm...
Həsəratini bu axşam
Bərk-bərk qucaqlamışam...
Sənsiz ruhum üşüyüb,
Bir az soyuqlamışam...

Bu sevdanın tarixi

Bu sevdanın tarixini yazmışam,
Əvvəlində, sonunda da sən varsan.
Gözlərinin alasında azmışam,
Elə sevinərəm mənə sən tapsan.

Ağlım yoxa çıxıb səni sevincə,
Dönmüşəm sevdada “dahi dəli”yə...
Sənin kədərində miladdan öncə,
Sənin sevincində işıq iliyəm...

Bu sevdanın tarixini oxudun?
Bütün hərblər, sülhlər əzminə bağlı...
Bilməm bu sevdadan doydun, ya qorxdun,
Hər döyüş sonunda bayrağım ağdı...

And

Bir öldün... İki dirildin...
Ölmək dirilməkdən baha.
Bir də ömrümə qayıtma,
Səni and verirəm Allaha.

Çıxart o şəkli divardan,
At bir tərəfə...
Lazımdı?
Döngə çox oldu bu yolda,
Səni mən harda azıdım?

Bir ağlatdın, yüz güldürdün...
Gülmək gözdən düşüb daha.
Təbəssümümə yaraşma,
Səni and verirəm Allaha.

Tək səbir

Ümid ömrümə sığmırsa,
Tək səbir gətirmək olmur.
Xatirəni nə qorumaq,
Nə salıb itirmək olmur.

Tale borcdu, ömür kirə,
Bəxt-ağ günümə kirkirə.
Bu ömürdən o ömürə
Bir gün pay ötürmək olmur.

Ayrılıq da bir həvəsmiş,
Xatirən ömrümə bəsmiş.
Sənsizliyim bəd rəngdəymiş,
Geyinib bəzənmək olmur.

Kədər ömrün bac-xəracı,
Nə ahdı bu acı-acı?
Həsrətin göz yaşı acı,
Ağlayıb yetirmək olmur.

Zəfər deyil ömrü aşmaq,
Sevinc bir tay qızıl başmaq...
Nə sənsiz ömrü yaşamaq,
Nə də ki, bitirmək olmur...

Namərd

Özümə inanardım,
Sənə inana bilsəm.
Məhəbbətdə yanardım,
Səninlə yana bilsəm.

Unut, unutduğum tək,
Adın dilim əzbəri.
İnanmadığın gerçək
Ürəyimin sözləri.

İtirək gülə-gülə,
İkimizin xətrinə.
Tapmayaq bilə-bilə,
Qataq şeir sətrinə...

Könül daha usandı
Həsrətdən sevinməkdən...
Unut, elə asandı,
Hey gözə görünmək də.

Nə var, bu da dərddimi,
Onsuz gülüşün qaça?
Unudan namərddimi?
Namərddi asta qaçan...

Poçtalyona məktub

Qaytar mənim məktubumu,
Aparma yara, poçtalyon.
Qırma yarın ürəyini,
Eyləmə para, poçtalyon.

Dəyişik sal o ünvanı,
Başqa qapını silkələ.
O ağlayaraq oxuyar,
Başqaları gülə-gülə.

Qaytar geri günahımı,
Savabın da qoy bu olsun...
Girmə mənim günahıma,
Qıyma ki, gözləri dolsun.

Qaytar geri məktubumu...
Gəldiyi ünvana göndər...
Vallah, ağladacaq onu,
Titrəyəcək açan əllər.

Hirsini sənə tökəcək,
Ayrılıqdan yaman qorxar.
Ümid evini sökəcək,
Çətin bir də təzdən qurar.

Qaytar, poçtalyon, qaytar,
Vallah, mən də ağlayacam.
Ona doğru gedən yollar
Bu məktubla bağlanacaq...

Qaytar mənim məktubumu,
Aparma yara, poçtalyon.
Qırma yarın ürəyini,
Eyləmə para, poçtalyon.

Bəxtə xitab

Həsrətimi köz eylədin,
Yaramı göz-göz eylədin,
Özün boyda “döz” eylədin,
Dayan, qara bəxtim...
Getmə!

Dil var səni ağlamağa,
Səl var gözdə çağlamağa,
Bel var dərdi saxlamağa,
Düz dur, qara bəxt...
Əyilmə!

Gedişin kimi yandırar?!
Bu hikkə nəyi andırar?
Vallah, qəlbimi sındırar,
Dərdimə, qara bəxt,
Gülmə!

Bu baxışın savabından sayılmaz,
Mənə elə baxma, gözəl deyiləm...
Qəmgin gözlərimdən gözün od almaz,
Çətin bu baxışla səni köz edəm.

Mənə elə baxma, sözə qalarsan,
Eşidib-bilərlər dərd ovutmusan.
Min günah asılar sevgi adına,
Susqun baxışımın dar ağacından...

Taledi, bəlkə də “düz” yazılmayıb,
Bəxtinə küsərsən naşılar kimi...
Bu butadan hələ pay çıxılmayıb,
Mənə elə baxma...
Aşıqlər kimi...

Ölüm duyurusu

Bilirsən, mən gənc öləcəm,
Yarıtmayacam bu bəxti.
Bir bənd ağıya dönəcəm
Ürəyində...
Müvəqqəti...

Gözümdə əksin qalacaq,
Ürəyimdə yara izin...
Bir ilə unudulacaq,
Bu da ki, sənə son sözüm:

Yolun düşsə, salam denən
Qara-qırmızı lentlərə...
Adımı əyninə geyən,
Bəzənən qara mərmərə...

Uzaqlar

Uzaqlar sərin olurmu?
Yoxsa, orda üşüyürsən?
Ümidin bir-bir ölümü?
Ölümləmi yaşayırsan?

Uzaqlar... Rəngi necədi,
Oxşayır hansı donuma?
Orda saatın neçədir?
Nə qədər qalıb sonuma?

Uzaqlar... Boyu-buxunu
Səndən ötədir, güman ki...
Uzaqlara gedən yolum,
Sənə qədərdir, inan ki.

Uzaqlar... Beşik başında
Dediyin bir bənd layladır.
Ömrümün yarı yaşında
Sənə çatmayan haraydı.

Uzaqlar... Getdiyin yerdi...
Gedib dönmədiyin yerdi...
Ömrümə sərdiyin dərdi
Baxıb görmədiyin yerdi...

Nağıl

Sənin gözlərində o sehr ki, var,
Əmrəhi salacaq qırx qat dərinə.
Elə tilsimkarsan, elə sehrkar,
Vallah, əqlim matdı fitnə-felinə.

Sənin gözündəki Gül ovsununu
Yüz Sinan yığıla, sındıra bilməz.
Rəhməgəlməz ürəyinin buzunu
Kərəmin düyməsi yandıra bilməz.

Nə biləsən, ayrılıq nə rəngdədir,
Onun boyası da yoxluğundadır.
Bir Arzu hələ də gözləməkdədir,
Gözləri Qəmbərin sorağındadır.

Elə gözlədim bu görüşü

Mənim gözlədiyim görüş
Xəzələ bürünüb gəldi.
Ayrılıq duyuc düşübmüş,
Təzədən sürünüb gəldi.

Gözündəki o qəmdə mən,
Barmağında yad üzüyü...
Ömründəki tək qəm də mən,
Adım sözünün bəzəyi...

Səni məndən almağa, yar,
Taleyinin gücü varmış...
Məni yada salmağa, yar,
Payız ömrün gülü varmış.

İkili yalnızlıq

Bilirəm, daha səninçün
Ölmüşəm də, itmişəm də.
Bilmədin, elə səninçün,
Ölmüşəm də, bitmişəm də...

Bu ikili yalnızlığı
Qovdum, canımdan getmədi.
Dərd sevgilim yalnızlığı
Duydu, yanımdan getmədi...

Ürəyim yumruğum boyda,
Nolsun... Sən ki, yerləşmişən.
Ruhum, hisslərim ovcumda,
Varlığınla çox adısən.

Hələ də öyrənmədimi?
Bu qara qızdı bəxt payın!
Yoxsa sevə bilmədinmi?
Gələn payızdı bəxt yayın.

Ovcumu açdım, qaçasan,
Qaçə bildiyinə kimi!
Birdən məni unudarsan
Çata bildiyinə kimi!

Narıncı ayrılıq

Həsərət yolunu çox gəldik,
Qayıdaq əvvəlki yerə.
Ümid bundan sonrayadı,
Ürək əvvəlki yerində.

Şəkillərin düzüm-düzüm,
Qəhvə rəngli gözlərimdə.
Gəl, yoluna dibçək düzüm,
Özün gətir gülləri də...

Bilirəm, unutmamısan,
İstəyimiz bir körpəydi.
Ağ rəngli gün arzuladıq,
Narıncı ayrılıq gəldi.

İndi ayrılığın rəngi
Hərdən çökür yanağıma.
Silə bilmir, inci-inci
Düzülən yaş yanağıma.

Ayrılıq da üsyankardı,
Səni itirməkdən qorxmuş.
Bu dünyanın üsyanları
Narıncıyla qorxuluymuş...

Arzu-yol

Yüz dəfə getdim yoldu,
Təkcə bu gün darıxıram.
Tanışdı hər daşı, qumu,
Bilmirəm nə axtarıram.

Ömrün yarı yaşındayam,
Bir ürək “sən” yaşayıram...
Arzu-yolun başındayam,
Hələ ümid daşıyıram.

Rast gələndə söylədim ki,
Səni necə axtarmışam.
Bilmirəm deyən oldumu?
Yollarınçün darıxmışam.

Sevinc dəbi

Mən də onda gözəl idim,
Seviləsiydi gözlərim...
Sən məni yaman sevardın,
Deyiləsiydi sözlərin.

O qədər həsəd vardı ki...
“Taylı tayını tapmışdı”.
Əllərim telefondakı
Simvollarla dostlaşmışdı.

Zənglər, mesaj, sevinməklər
Xoşbəxtliyin ölçüsüydü.
O inciməklə, küsməklə,
Mən yaman döyüləsidim.

Biz “uyğun bir cütlük” idik,
Qara oğlan, qaraca qız...
İllər sonra biləcəkdik,
Qara yazılmış yazımız...

Üçcə il... Yaman qocaldıq,
Telefon da gözdən düşüb...
Sevgi mesajı yazardıq,
Sevinmək də dəbdən düşüb.

Təsəlli

Özünə oxşatdın rəngi-ruhumu,
Bu qara qızın da sevdası sarı.
Fələklə əlləşən min günahımın,
Beşinci ləçəyi, qönçəsi sarı.

Qadınlar doğulmur sevinc adına,
Qoyulan bu adlar təsəllimizdi.
Təsadüfdən gəlib düşsəm yadıma,
Bil ki, payızdayıq... Bizim fəsildi...

Bozarıb, saralıb gözümdə dünya,
Fırçanı silirəm arzularıma.
Bəlkə hər fəsildən bir ahəng ala,
Bəlkə, ömrüm dönə göy qurşağına.

Qumarbaz

Üzü sən tərəfə gedən
Bütün yollar dümdüz, asan.
Gizlətdiyin şəkildəyəm,
Bəlkə divardan asasan?

Səhər-axşam, axşam-səhər,
Sığallayıb xatirəmi
Ömrün sonuna qədər
Yaşa...
Səssiz hisslər kimi...

Bir az sevgiyə bənzə sən,
Bir damcı ehtiras...
Olur...
Həyatla qumar istəsən
Oyunda basabas olur.

Kapitan Nemo

Ovuc-ovuc kədərimi,
Damcı-damcı böldüm, güldüm...
On saatlıq iş günümü
“Səslərinə” böldüm, güldüm...

Ürəyimdə qram-qram
Yaşadım “mesaj” sevgini...
Həsrətsiz sevmək də haram,
Ödəmişəm bu vergini.

Baxışım yoluna kəniz,
Gəlsən, xəbər et, olurmu?
Mən min lyölük bir dəniz,
Sən də ol Kapitan Nemo.

Qapımızı qış da döydü,
Biz payızı sevəmmədik.
Sevdam oldu könül barım,
Başım yerə əyəmmədim.

Burdan ikicə saatlıq
Bir yolun o ucundasən.
Sən boyda yalan xəyallı,
Bir qızın şıltaqlığısan.

Döydüm, özümü çox döydüm,
Qapını ki, döyəmmədim.
Hirsimi-hikkəmi dedim,
Bir “sevirəm” deyəmmədim.

Ağıllı

Gördüyüm yuxu bəd imiş,
Şərbətli butam deyildin.
Alnımda adın var imiş,
Sən mənim xətam deyildin.

Sarı çiçəkdi xatirən,
Sarılmağın dərd eləmə.
Vurduğun yaralar betər,
Sağılmağın dərd eləmə.

Bağlı apını açdım da,
Açıq qapını örtmədim.
“Yaman ağıllı” oldum da,
Ağlım bir sənə yetmədi.

Şənbə melodiyası

Yatıram mışıl-mışıl,
Həsrətə baş qoymuşam.
Yazıram üsul-üsul,
Xəyalla danışmışam.

Yanıram alov-alov,
Ahım göydə burum-burum.
Xatirələr duman-duman,
Bürünmüşəm bürüm-bürüm.

Ömür dediyin beşcə gün,
Bu sonsuz arzular nəydi?
Sevilmişdim beşinci gün,
Getdiyən gün şənbə idi.

Bilmə, qaraçı qızı

Yordun məni alqışlarla:
“Bəxtin açsın yollarını”.
Ovcumdakı qırıqlarla
Ölçmə ömür yollarımı,
Ölçmə, qaraçı qızı...

Sən dedin, könlüm utandı:
“Kimi sevirsen, bilirəm”.
Qürurumla arzuladım,
Sevilmədiyimi bilmə,
Bilmə, qaraçı qızı...

Sevdiyim ruh əhvalıdı,
Canı-qanı mənim deyil...
Bu axşam qanım qaradı,
Bu axşam da mənim deyil,
Görmə, qaraçı qızı...

Sənin duan

Bir “Alo?” qədər yaxın,
Şəhərlər qədər uzaq...
Qorxduğun yollar bağlı,
Xatirələrin qaçaq...

Saatlar qonşu bağı...
Oğru olub baxışlar...
Şəklini oxşamağı
Öyrədibdi yağışlar...

Söylədiyən şeirlər,
Qolum-qanadım olsun.
Ovcunu aç göylərə,
Tək duan adım olsun...

Bütün yeni illər

Bütün yeni illər ayrılıq qoxur,
Burnumda tütürəm köhnə illəri.
Hər qış nənəm mənə papaq toxuyur,
Hər yay darıxdırır köhnə milləri.

Hər il bir səssizlik vədiylə gəlir,
Halbuki, arzular susmağı bilmir.
Hər il yolkaların dalıyca gedir
Sevdiyim...
Bilirəm, gedənlər gəlmir.

Mən onun ömrünün qara sevdası,
Bəzəmən illəri qar topaları.
İndi əyləncəmiz ayrılıqlardı,
Çoxdan unutmuşuq qartopuları...

Küskün şair

Nə gözəl atmısan məni,
Nə də gözəl unutmusan.
Başımı qatmısan sənə,
Dərdimə ünvan olmusan.

Yollar uzun, addımlar boz,
Ümidim sənə tərəfdi.
Kim dedi bu qisməti yoz?
Bəxt yazan da bitərəfdi!

Məni gözəl aldatmısan,
Mən də gözəl incimişəm...
Məni şeirinə qatmısan?
Şeirindən də küsmüşəm.

Gəncəylə sevgiliyəm

Qar yağmadı Gəncəyə,
Sevinmədi uşaqlar.
Bəzənmədi pəncərəm
Qarın naxışlarıyla.

Üzü Bakı yoluna
Gəl deyə çox ağladım.
Mən qarın acığına,
Ürəyimi buzladım.

Bu qışı da yola sal,
Yazda özüm gələrəm.
Bakı sənə məğrursa,
Gəncəylə sevgiliyəm.

Şəklin üçün

Sürüşür əllərim, gözündən düşür,
Yarımçıq həsrətin bütöv həsrətdi.
Ürəyimə bir qar havası düşüb,
Donuq baxışların pis əlamətdi.

Bunun adı yoxdur...
Sənin adın var
Başlayan cümlədə, bitən ümiddə...
Sənə oxşatdığım neçə kədər var,
Sənə yaşatdığım hisslər içində.

Büküb əllərini dərdi çəkdiyin?
Özümə dərd edib nəyə yanıram?
Bəlkə, sənə göndərim bu şəklini?
Bəlkə...
Yox, ey, yox, utanıram...

Xocalı günündə görüş

Bizim günümüzün dərdi başqadır,
Bizim ömrümüzün anlamı başqa.
Bizim xoşbəxtliyin boyu qısadır,
Bizim arzuların canı çox sısqa.

Olmadım sevdamin baş qəhrəmanı,
İgidə ayrılıq yaraşmır, billəm.
Təqvimin bu günü...
Kaş, qəhrəmanım
Xocalı günündə görüşə gələ...

Əlində bir dəstə Solmaz çiçəyi,
Dərməyə qıymaya Xarı bülbülü...
Geyinə xəyalım bəzək-gerçəyi,
“Xocalı mənimdir!”-deməsin ölüm...

Bütün ayrılıqlar həvəs sayılmaz,
Nolsun ki, ömürdən-gündən bac alır?!
Sevgilim, bu görüş zəfər sayılmaz,
Bizi gözləyirsə əgər Xocalı!

*Mənim nəfəsimlə bir lal məhəbbət,
Sənin nəfəsinlə bir qız böyüyür.*

Tural Adışirin

Adımla bəzədiyin
O sinif divarları,
Adımla böyütdüyün
İllərin arzuları...

Dedilər, o kənddəsən,
Yolunu Gəncədən sal.
Gül qoxulu qızına
Gəncə paxlavası al.

Və adımı daşıyan
O möhtəşəm gözələ
Birgə nəğmə oxuyaq...
Hərə öz ürəyində...

Bağışla ki, xoşbəxtəm

Bağışla ki, çox qorxmuşam,
“sevməyi” geyinməmişəm.
“Leyli-Məcnun” oxumuşam,
“Eşq”i bəyənməmişəm.

Qapınızı tanımasam
Başına and da içərdim.
Güzgülərdən utanmasam,
Səni gözümə çəkərdim.

Gəncə mənim İrəm bağım,
Üç alma ol, düş bəxtə.
Bəxtsiz Bakı nağılım,
Bağışla ki, xoşbəxtəm...

Təzə əlifba tapıb
Sənə şeir yazacam.
Dörd hərf oğurlayıb
Alında unudacam.

Nənə alqışı olub
Asılacam telindən.
Sevgidə naşı olub
Küsəcəyəm gülündən.

Mən beləyəm, neyniyim,
Həyat oyun mənimçün.
Arada vaxt eyliyəm,
Darıxacam səninçün.

Əlahəzrət darıxmaq

Bu sənsiz neçənci ildi?
Mənsizliyi sayırsanmı?
Qayıdıb gələn ümidi,
Qapınıza qoyursanmı?

Yollarına tən gələcək,
Saçlarım qayçı tanımır.
“Bu yolla gedən gələcək”...
Təsəllilər nağıllanır...

Əlahəzrət darıxmağı,
Möhtərəm kədəri dandım.
Sənsizlik vermədi ağıl...
Neynim...
Ağıllanmadım...

Bir desən...

Bir “hop” desən...
Günümü
Səninlə başlayım da...
Bir udumluq dərdinlə
Könlümü yaşlayım da...

Bir “gəl” desən...
İlləri
Saçıma düzüb gəlim...
Adımdan ümidləri
Biryolluq üzüb gəlim...

Bir “sus” desən...
Susmağı
Öyrət, sonra deyərsən...
İkinin-bir olmağın
“BİZ” sözüylə bilərsən...

Şeirlər

Bir də qayıt, bir də gəl,
Bir də ölüm-itim mən...
Sonra yenə çıxıb get,
Kol dibində bitim mən.

Arada qırpım gözümlü,
Döyüm kirpiklərimi.
Dilim qıymaz özümə,
Söyüm sevdiklərimi...

Aylar keçsin, öyrənim,
Çayı sənsiz içməyi.
Qaranquşa söyləyim,
Qəlbdən-qəlbə köçməyi.

“Gülmək” taxım üzümə,
Axı, güclü qadınam.
Öpüm yatım şəklini,
Yolun düşsün yuxuma.

Nolur, bir də qayıt gəl,
Bir də ayrılmaq, bir də...
Sən boylanmış sözlərə
“Şeirlərdi”-deyirlər...

Eşq

Açıq qoyma qapınızı,
Papaq atıb gizlənməyəm.
Günü boyayıb qırmızı
Pay deyər “eşq” gözləyərəm.

Küsdürmə məni Bakıdan...
Gəlim, dərdi oyandırım.
Yetməsə sənsiz yandığım,
Qapınızda şam yandırım.

Ay bu dərdimin yiyəsi,
Yiyəsiz qalmısanmı heç?
İstəmirəm gül dənəsi...
“Eşq” deyər çağır məni...
“Eşq!”

Görüş yeri

Sənsiz xoşbəxtəm, gülüm,
Güllər üzümə açır.
Ayrılığın əvvəli
Mənim sonuma qaçır.

Tənhadı baş hərflər
Sms yerlərində...
Səsi gələn “ölülər”,
Axı, kimin eyninə?

Nəfəsin külək olub
Gəncə-Qazax yolunda.
Yolda xatirəm tutub
Yıxılarda qolundan.

Neynək, işarələr kəm,
“Bakı-Gəncə” sözündən.
Sən gəldiyin yolları
Uydururam özümdən.

Növbəti dayanacaq,
Gizli görüş yeriyəm...
Qazax istiqamətində
Görüş yeri özüməm...

Mart ayı...

Yaman qəribdi mart ayı,
Bütün fəsillərdən küsüb.
Mənim könlümün dərd ayı,
Sənin xoş havanı düşüb?

Adın soruşmadı nənəm,
Ürəyimə qara düşdü.
Qorunda alışan mənəm,
Bilməm, sən niyə üşüdün?

Sən bu martdan umub-küsmə,
Könül isitməz havası.
Gəlmədin...
İnan, eynimə
Gəlməz, gəlməz yaz havası...

Böyük şəhər

Bura böyük şəhərdir, can,
Adından kiçik olsa da.
Adamlarla doludu-dolu,
Sevdiyim əskik olsa da.

Bura böyük şəhərdir, can,
Ürəyimdən böyük deyil...
Dost-tanışım azalmayıb,
Heç adın da dönük deyil.

Bura böyük şəhərdir, can,
Səndən, məndən, bizdən böyük...
Adamları çox xoşbəxt idi,
Bircə mənəm boynubükük.

Qayıt

Qayıt, boyuna qızlar,
Ürəyinə buzlar qurban.
Eşq dininə imansızlar,
Gülünə yarpızlar qurban.

Qayıt, aç qapımızı,
O üzündə qonaq var.
Əzbərləyib adımızı,
Bu yayda da qınaq var.

Qayıt, ay kəndi yanmış,
Şəhəri talan olmuş.
İllərin səndən danmış,
Xoşbəxtlik yalan olmuş.

Üzügülər

Əlim saçlarım üstündə,
Kırpıqlarım yumulu.
Xəyalla sevinməkdən,
Bu qız hələ yorulmur.

Hər gün boyuna baxır,
Bəxtəvərdi güzgülər.
Burda bir qız darıxır,
Dərd boyda...
Üzügülər...

Gəncəyə yağış yağıb...
Deyirlər, yaz leysanıdır.
Demirlər, göy ağlayıb,
Payızın qisasıdır.

Ağrılar

Dözüb durmaq olmur, yıxılır, ölür,
Hər gün bircə-bircə can ümidlərim.
Çəkdiyim ağrılar sən qoxuludu,
Həkimlər uydurur xəstəlikləri.

Daha yaşamağım bir ovuc qalıb,
Ürəyim canıma sinmir, sığışmır.
Gözüm bulud olub yoldan asılıb,
Təpinə bilmirəm, sözümə baxmır.

Bilirəm...
Bilirsən, sevmək asandı,
Bir-iki şeirdi dəli əlində.
Sən elə bilirsən, ölmək asandı,
“Ömür” adlı sənsizliyin əlində?

Qadın-şair

Bir az əysim tüstülü,
Bir az başı qapazlıyam.
Hamı eşikli-öylü,
Mən bəxtin qərrib qızıyam.

Bircə damcı gülər üzüm,
Bir dərmanlı min dərdim var.
Gizlədəcək xeyli sözüm,
Hələ demədiklərim var.

Sən bilirsən, ey şair,
Taleyin atılmışıyam.
Ağ günə gedən yolların
Geri qayıtmışıyam.

Məni bir az həzin tanı...
Məni bir az qəmli danış...
Söyləyəndə nağılımı
De ki, tanışdı, tanış...

Əylə bu bəxtin durnasın,
Haraya da haqqım yoxdu.
Mən öz dərdimin anası,
Deyirlər, bu dərd də çoxdu.

Saxla, şair, o yolçunu,
Yolu qəlbimdən başlayır.
Qadından şair olanı,
Eli-obası daşlayır.

Şeir

Uçurumdu, uçurum,
Hikkə geyinən gözlər.
Uçuram... Hey uçuram...
Buludlanıbdı sözlər.

İndicə, bax, indicə,
Bir leysan başlayacaq.
İncə-incə, çox incə
Bir hava çalınacaq.

Dərə-dərə, ocaq-ocaq,
Sevda haraylanacaq.
Göy qurşağı çıxacaq,
Adı “ŞEİR” olacaq.

Dadlı-duzlu ayrılıq

Bilirsənmi, ayrılığın
Dadı da var, duzu da var.
Bir az kəmdi şirinliyi,
Şirin bir ovuc nazı var.

Bilirsənmi, ayrılığın
Yaşılı var...
Sarısı var...
Bir az başı dumanlıdı...
Dumanlıqda azması var.

Bilirsənmi, ayrılığın
Çoxu da var, azı da var.
Mən sevdiyim o zalımın
Oğlu da var...
Qızı da var...

2015

Albalı çiçəyi

Yazda tumurcuq solan
Albalı çiçəyiyəm.
Ayrılıqla süslənən
Sevdanın göyçəyiyəm.

Ürəyimi üzməz ta
Ağarmayan dan yeri.
Gözümdə biri ölüb,
Burda astadan yeri.

Yeri...
İzin qalması
Ömrümün bu üzündə.
Canım boyda sual var:
-Ay qız, kimsən?-sözündə.

2015

*İnanma hər deyilənə,
Hələ sənə nə yazmışam?
İntiqam Yaşar*

Mənim sənə yazdıqlarım
Bu yay torpağı oxşadı...
Döndü üzü qiblə sarı,
Tərsa eşqimə baxmadı.

Eşq-naməhrəm, eşq-səd günah,
Eşq-beş ləçəkli zambaqmı?
Eşq-kitabsız bir səcdəgah,
Eşqli-məbəd Şamxatımı?

Elə asan öldürürlər
Sevgi rəngli ümidləri...
Tanrı qıymazdı belə,
Ayırmazdı sevənləri...

Vallah, bizi ayıranlar
Allahını tanımadı.
Bəlkə, eşqə tapınanlar
Allahından yarımadı?!

2015

Qaraca qız

Mənim əllərim uzalı,
Sənin yolların...yolların...
Nə ki, xoş gün tanımışdım
Sənə yolladım... yolladım...

Ünvanı sən olan sözlər
Deyilmədi... deyilmədi...
Səni sevən qız abırına
Bükülmədi... bükülmədi...

Günün xoş olsun, əzizim,
Göyün buluddan kəmlənsin.
Dərdin bu “qaraca qız” mı?
“Allah başqa dərd verməsin!”

2015

Qadın gedişi

Gecələr xeyrə yozulmaz,
Mənsiz hər axşamın xeyir.
Qanadların qarsılanmaz,
Xatirələr şamın deyil...

Susub gedər tək gedənlər,
Dilində bir ad möhürlər...
-Sənsiz ölmədim?!-deyənlər
“Mən”i çoxdan öldürüblər.

Qadınlar getməyi bilmir...
İlk döngədə heykəllənir...
Hər gedən qadın əlini
Arxaya uzadıb gedir.

2015

Qaratoyuq nəğməsi

Bütün səhvlər, xəyanətlər
Bəxtimin yeddi rəngiymiş.
Bəd görünən əlamətlər
Qaratoyuq nəğməsiymiş...

Ciyərə çatmır havası,
Bakının dumanı sarı...
Qara qızın baxt davası
Yola salır “xoş baxtları”...

Sevdiyim “3”-lər böyüdü,
Boyu boyuma çatmadı...
Yazdı gör kimlər öyüdü?!
“Öyüdlülər” azalmadı.

Dərdi bilən söz söyləməz,
Uçar, uçar, qanadı söz...
Desinlər, bu qız düzəlməz!
Desinlər ki, tutmadı söz!

Bircə sən bil...
O bildiyin
Yaman ağrıtdı bu qızı.
Hamının atdığı yerdə
Təkcə söz tutdu bu qızı!

2015

Yarpaq ayrılığı

Pəncərəmdən boylanır
Yaşılı getmiş yarpaq.
Baxışlarım xoflanır:
-Payıza kim qalacaq?

Yarpaq...Yarı yaşıldı,
Budağa yaraşdı.
Fəsil-ömür yaşdı...
Fəsil onu atacaq...

Bu da bir ayrılıqdı...
Rənglərə bulaşıqdı...
Dərdim hələ uşaqdı,
Payızla oynayacaq.

2015

Həftəsonu

Gəlmədiyin günlərdən
Daha bir bazar günü...
Kədəri ürək üzən,
Kimsəsiz həftəsonu...

Həvəsim də qalmayıb
Pıçıldayım: "Gəl!"-deyə...
Payızda gülümü qalır
Yollarına düzməyə?!

Ovuc-ovuc dərd içməkdi
Yoxluğuna tək çarə...
Sənsizliyim xəstəlikdi:
"Üstünə sağlıq, ölürəm..."

2015

Kimsəsiz qadın

Adamlar bilirlər...Vallah, bilirlər,
Kimin kimsənəsi hansı səmtəndi...
Baxma ki, üzünə baxıb demirlər,
Adın dillərinin əzbərindədi.

Adamlar öyrənib...Vallah, öyrənib,
Sənin gözlərinin baxdığı yanı.
Hələ bir adına “dastan” düzəldib,
“Şennik” düzəldirlər dərdlərin sanı.

Adamlar yamandı...Vallah, yamandı,
Çox yaman kəlməylə çəkilər adın...
Həyatı qucaqla!
Bacar, amandı!
Ey kimi-kimsəsi olmayan qadın!

2015

Fərqli deyil payızım,
Ötən ilkidi elə.
Arzularda şən “qızım”,
“Oğlum” döyükür hələ...

“Nənə” deyənəm də var,
Qulaq batırır səsi.
“Xala” sözü axtarır
Zakirin zümzüməsi...

“Bibi” də oldum çoxdan,
“Xanımlığım” bir ayrı...
...Hər şey gözəl həyatda,
Yoxluğundan savayı...

2015

Şair ürəyi

Yarım qalmış, gülüm,
Bütünləşə bilmirik.
Boyuma çatmır əlim,
Ovcumuza sinmirik.

Həm böyükdü, həm dönük
Şairlərin ürəyi...
Bircə misralıq ölüb-
Dirilməkdi gerçəyi...

Şeirlərlə ağlad,ıq,
Şeir boyda sevindik.
Dedik, söyləndik, yazdıq,
Şeirə dönəmmədik...

Nə pis adamam, gülüm,
Nə bəd üzüm var imiş...
Adına şeir dedim,
Sənə sözüm bitməmiş...

2015

O kənd

“Ayrılıq ölüm deyil ki...”
-deyib də getməyə nə var...
Bax, o qaraçı deyir ki:
-Yollara gülməyə nə var...

İzlərinlə naxışlanmır,
Cığırılar yiyəsiz qalıb.
Gicikənlər ovxalanmır,
Quzuqulağı qocalıb...

O kənd bir başqa darıxıb...
O kənd bizi axtarırmış...
Dağlar kənd yoluna baxıb
Dərə boyu ağlayırmış...

Fikrin varmı, kiriyərmi
BİZİ görsə o dağ kəndi?
Həyasından əriyərmi
Aramızda həsrət bəndi?

2015

Ay anam qızılgül, nənəm qızılgül...

Ölüm qucağında, laylam yel olsun,
Yağışlar süzülsün butalarından.
Ağrıyan tərəfim, qıyma, sol olsun,
Ürək boyun əyir xətlərimə.

Düşüm torpağına, andım gül olsun,
Ölsəm, sinə daşım çiçək qoxusun.
Dərdi ki, çəkirəm, dərd əsil olsun,
Bu qızın şairlər yozsun yuxusun.

Gülüşüm yaraşmır ləçəklərinə,
Bağrındakı xarın mənəm, qızılgül...
Tutulsa sol yanıma, uyut ətrinə,
Ay anam qızılgül, nənəm qızılgül...

2015

Yarımömürdə şeir

Hər gün yoxluğun gələr
Bir addım daha yaxına.
Hər axşam gülər ninnilər
Bədbəxtliyin bəxt fəlinə...

Nə gözəl ayrırıq, gülüm,
Gözlərimiz də vəfasız.
Mənə xoş gəlir bu ölüm
Yarımömürdə...
Nolısı?

Olsun elə nə olursa,
Ölsün elə səni sevən...
Bu ürək hələ vurursa,
Varlığını nəfəs verən...

2015

Alın ayrılığın əlindən məni...

Ümidi çiyninə atıb aparır,
Mənim günahıma batıb aparır,
Hər gün göz yaşından tutub aparır,
Alın ayrılığın əlindən məni...

Üzü yoxluğuna gül axtarıram,
Gələrsə... gəlməzsə...
Söz toxuyuram...
Susub gizlənirəm, dinib qorxuram,
Alın ayrılığın əlindən məni...

Qaçmağa düz səmtə cığır gəzirəm,
Belə sevməməyə ağıl gəzirəm,
Neynim mən daş olmuş fağır?!
Bezirəm...
Alın ayrılığın əlindən məni...

2015

Adı olmayan hisslər

Sözlərindən külək əsər,
Qarışdırar hisslərimi.
Ürəyim olar dərdəcər...
Adı olmaz istəyimin...

Varlığına ağlayaram...
Varsan, əlimə çatmırsan.
Özüm sənə oxşadaram,
Bəlkə üzümə baxarsan...

Adı olmayan hisslərin
Ünvanı bir qanlıq olar.
Deyirəm, qoruyum səni,
Ölsəm, adın “qanlım” olar...

2015

Məndə bir şəkil var

Məndə bir şəkil var...
Basıb qoynuma
Ağlaya bilmirəm...
Ürəyim gəlmir.
Bircə gün baxmasam...
Günüm axşam olur,
Canıma sinmir.

Məndə bir şəkil var,
Ay “ayrıldığım”...
Bizi ayırammır
İllər hələ də...
Elə bil yaddaşım
Donub qalıbdı
O şəklin sən olan
Sol tərəfində...

Məndə bir şəkil var...
O şəkil ikiydi
Çəkilən zaman...

Gözümdən asılıb
Çəkdirdiyimiz...
Yaman fikirliyəm,
Atmısan?
Yoxsa...
Səndə də qalıbmı
“Bizim ikimiz”?

2015

Gəncə ilə ikimiz

Kim dedi ki, səninçün
Bu qız təkcə ağlayır?
Bürünüb küçələrə
Bütün Gəncə ağlayır...

Kim dedi axı sənə
Bu qız ölür dərdindən?
Gizlənib döngələrə
Gəncə susur qəhrindən...

Kim uydurub bu sözü:
-Bu qız sənsiz oləcək?
İnanma, ömrüm-günüm,
Qıymaz sevənə Gəncə.

2015

“Qırmızı kitab”

Qollarımı çırmayıb
Girdiyim bu savaşa
Qalibi-məğlubu mən...
Axı, hardan biləydim,
Bəxtimə düşməmişən?

Suçludu baxışların,
Cinayətdi gülüşün...
“Qırmızı kitab”lara
Çoxdan yazılmalıydı
Sevginin varoluşu...

Yox, sevdiyim, yox daha!
Əllərinə baxmaram!
“Sən” boyda bir günaha
Öz-özümü atmışam...
Səni qınayammaram...
Sənə inanammaram...

2015

Nal səsi

Arzu tutarmış qızlar
İlin sonuncu ayı...
Yeni ilədək çıxar
Adlarının bəxt payı...

Altıca ay tələsdim,
Mən səhv etdim, deyəsən...
Rüzgarlar kimi keçdim...
İz də qoymadım...
Səs də...

Gəlsin dedim “Ağ atlı”,
Nal səsi gecikmədi...
Gəldi yanıma çatdı
Bəxtimin qara atı...

2015

Səliqəsiz şeir

Nələri aldığının
Fərqində deyilsənmi?
“Yaşayıram” sandığım
Taleyn tənəsimi?!

İndi elə bilirsən
Atdığın yer xoş gündü?
Bir gün adın çəkərəm...
O biri gün boş gündü.

Qayıtma...
Sən qayıtsan
Nuhun tufanı qopar.
Adımı xatırlasan
Qaval daşı toz olar.

Qayıtma...
Qıyma bəxtə,
Yenicə üzü gülür.
Məni “sən” adlı dərdə
Salmağı zəfər bilir.

Kimsə deyəcək indi:
-Şeir səliqəsizdi...
Bu yanmaq şeir deyil,
Mənimçün sənsizlikdi...

2015

Üşüdünmü?

Üşüdünmü bu axşam?
Keçdimmi ürəyindən?
Mən elə darıxmışam...
Sən bildinmi, bilmirəm...

Ütüləyib yıgdığı
Xatirələri açdım,
Bir vaxtlar utandığım
Şəkillərinə baxdım...

Adın çəkdim...
Bəzəndi
Dünyam nişanlı qızıək...
Günlər ürək üzəndi...
Gəl, ömrün ipini çək...

Gəl, götür əllərimdən
Əlinin yaddaşını...
Pozmağa da cəhd elə
“Dəli”nin yaddaşını...

Üz bütün ümidləri...
De ki, heç olmamışam...
Yandırdım şəkilləri,
Üşüdünmü bu axşam?

2015

Evcik adamı

Unutdunmu, ay oğlan?
Bir qız vardı o vaxtlar.
Sıxılmış dodağında
Adını büküb saxlar.

Bəxtəvər sən imişsən,
Yadından “yadı” sildin.
Doğması, kimsənəsi,
O qız tək səni bildi.

Sevirdi deyə səni
Ölçüsüz “böyütmüşdü”.
Qurduğu evciyinin
“Adamı” düzəltmişdi.

Yıxmısan dünyasını
O kür, utancaq qızın.
Səni görəcək,
Ovcunda
Saçı “oyuncaq” qızın...

2015

Adamı elə yandırır,
Əlindən düşməyən şəkil...
Öz-özündən utandırır,
Güzgülərdən yana çəkir.

Adamı elə göynədir,
Sevilmədiyini dərk etmək...
Adı üstündə -sevməkdir,
Öz ölümünə erk etmək...

Adamı elə söylədir
“O”ndan gizlədilən sözlər...
Gedəni yoldan əylədir
Yollara ağlayan gözlər...

2015

Yeni il

Yenəmi yeni ildi?
Yenəmi sənsiz gəlib?
Adın olan ümidim
Köhnələn ildə qalıb.

Unutmuşam, incimə,
Aylara doğmalığı...
İyulda gözlərimə
Düşübdü gün işığı...

Oktyabr sevdiyim,
Aprel küsdüyüm aydı...
Bu aylar bir-birindən
Gör, nə qədər uzaqdı...

Səndəmi qaldın orda?
O keçib gedən ildə?
Hansı gün, hansı ayda?
Bəlkə ötən həftədə?

İndi bu yeni ili
Özümə həsr edəcəm...
Təqvimdə rəqəmləri
Qar rəngiylə örtəcəm...

Özün qayıdıb gəlsən...
Gəlsən əgər bir zaman...
Ağartdığım təqvimə
Günəş rəngi taxarsan...

Sevirdim ötənlərdə
Rəngarəng təqvimləri...
Gizlətdim ürəyimdə
Qırmızı rəqəmləri...

Yeni il...
Yeni-yeni...
Mən səni istəyirəm...
Həmişə tər sevgimi-
Köhnəni istəyirəm...

2016

Xəta

Hərdən söylənirik...
Belə...
Elə bilirlər xoşbəxtik...
Kim nə bilir, bu könülə
Tanrı qıymadı xoş bəxti...

Axşam-axşam nə göynəyir
Bu “mən”i sevməyən ürək?
Görsən o zalımı, denən:
-Sağ əlini başıma çək...

Bəlkə də heç şeir deyil,
Bir könüllük xətdi bu...
Bu qız da “sevdalı” deyil...
Fikir vermə, həyatdı bu...

2015

Darıxmağa kə niz olmaq

Məni məndən yaxşı bilən,
Məni harda unutmusan?
Mənsiz gülməyi öyrənən,
Məni yaman ağlatmısan...

De niyə getdi, gəlmədi
Adım dilindən uzağa?
Bu qız da ki...
Heç ölmədi,
Kə niz oldu darıxmağa...

A yoluna qurban ürək,
Atmağa adamımı qıtdı?!
Məni heç saymazdın gərək,
Heçliyim sənsiz həyatdı...

2015

Necəsən?

Yaxşı ki, soruşmadın
Bu il də əhvalımı...
Gözümdən oğurladın
Köhnə, nimdaş halımı...

Sən soruşmadın deyə,
Mən də “sənsiz” olmadım...
“Darıxmaqdan ölməyə”
Bir il cığır salmadım...

Amma...
Birdən inciyər
O kiçik söz: -Necəsən?
Gərək elə mən deyəm?!
Özün söylə!
Necəsən?

2015

Qış paltarı

Yığıb qoltuğuma qış paltarımı
Düşdüm yoxluğuna gedən cığıra...
Bir səsə köklədim qulaqlarımı:
-Bəlkə getməyəsən?
-Gedirsən?
-Hara?

Vallah, bu gedişim gediş sayılmaz,
Bir –iki sözümə qara xətt çəkər...
Gödəkçəm bükülər...
Düyməm bağlanmaz...
Çəkməm ayağımda xəcalət çəkər...

Nə billəm nə deyim...
Mən ki, bu günə
Ürəklə bir “vida” yaza bilmirəm...
Vallah, oxşamıram səndən gedənə,
Mən elə qayıdıb sənə gəlirəm...

2016

Tərk edilmək

Qapı açıq, taybatay,
Getmək ürək istəyir.
Bax bu il, elə bu ay
Ölmək ürək istəyir.

Ölməyə söz vermirəm,
Gedirəm, bax, gedirəm...
Sənə vida etmirəm,
Dərdə qonaq gedirəm...

Gedişlər möhtəşəmdi,
Yola salan sağ olsun.
Dilimdə pörşələndi,
Burax, sözüm dəğ olsun:

Könlünə xoş gəlmədim,
Yolum uzağa düşdü...
Mən səni tərk etmədim,
Səndən qabağa düşdüm...

2016

Ürəyindən nə keçirsə,
Gətir dilinə, üzülmə...
Bilirsən ki, nə söyləsən,
İnanıram kəlmə-kəlmə...

Heç eybi yox...
Bu günün
Sənsiz axşamı qoy gəlsin...
Boynum şəklinin önündə
Tükdən də betər incəlsin...

Fikir eləmə, bir dənəm...
Qaş-qabağına yanıram...
Mən hələ böyüməmişəm,
Sən nə desən, inanıram...

2016

Çəkin eşqin bazarına,
Ayrılığa satın məni.
Yaxın durmasa...
Qürurun
Ocağına çatın məni.

Təsəlli verin gəlməsə
Xançobanın yolu kəsə...
Yer qoynunda istəməsə
Arpaçaya atın məni...

Ölüm son ürək-dirəkdi,
Ölməyə sevda görəkdi...
Su üstünə gələcəkdi
Yarım...
Sələ qatın məni...

2016

“Yanıq Kərəmi”

Tənha aşıqlərə keşik gecələr
Mənim təkliyimə yiyə çıxmadı...
Fələklə əlbirdi keşik gecələr...
Ümiddən düymələr heç açılmadı...

Yiyəsiz sevdanın saçı pırtlaşıq,
Daha indən belə hörüyə gəlməz...
“Yanıq Kərəmi”yə ağlayan aşiq
Güzgü qabağında gülməyə bilməz...

Dedin göz yaşıyla islanmışdılar
Pəncərən önündə qızılgüllərin...
Səni xatirəylə ağlatmışdılar?
Ay şəhi qurusun qızılgüllərin!

2016

Ümidlərin şəhid atası

Arxanca göz yaşı bircə damcıdı,
Yoxluğu sevmək də fərasətdəndi.
Bütün ümidlərin anası qadın
Olsa da...
Onları yetim böyütdü...

Biri ayaqyalın...
Biri yarıac...
Birinin köynəyi qara yamaqlı...
Kiçicik ümidlər sevincə möhtac,
Boynubükük ana qaraduvaqlı...

Üçbucaq kağızı alıb əlinə,
Həsrət qürrələndi:
-Kimə çatası?
Ruhunla sığal çək “körpələrinə”,
Sən ey ümidlərin şəhid atası...

2016

Ey...

Başımdan sevda havası
Duman-duman çəkilir, ey...
Kədərlə sevinc davası
Baxış-baxış sökülür, ey...

Ey...

Bəxti olmayan sevdam,
Xoşuna gələn bəddimi?
Ey...
Yoxluqla ovudan
Hisslərimin sərhəddini...

Yox-dediyn əbədi var!
Var-dediyn könlü yıxar!
Adında eşq məbədi var,
Əlim gümbəzinə qalxar...

2016

Mübarək gediş

O, sənin bildiyin dildə danışmır,
Burax yaxasını ümidlərimin...
Adından küsübdü çoxdan...
Barışmır...
Üzdün yuxasını ümidlərimin...

Elə gözəl baxma...
Utancaqlığım
Yarıya bilməyib fağır baxtımdan...
Gülüşə aldanma...
Umacaqlığım
Küsmüş gürşad olub yağır
baxtımdan...

Üzü o tərəfə yol başlamısan...
Gedişin mübarək!
Yolun mübarək!
Vaxt olub, yolumu alqışlamısan...
“Oluşun” mübarək!
“OL”un mübarək!

2016

Xatirə dolabı

Bütün zamanların romantikası
Boğulur bu günün ayrılığında...
Bizim sevgimizin səhnə arxası
Kədərli...
Hüznü...
“İkimiz” boyda...

Xatirə dolabın ikiqapılı,
Bütün siyirmələr ayrılıq rəngdə...
Sol küncdə o nədi yarımökülü?
Mənim adım qalıb yoxsa dilində?

Gör, illər necə də qoçaq çıxdılar,
Yüyürəm...
Yüyürəm...
Çata bilmirəm...
Bəd günlər alnıma sahib çıxdılar,
Səni axtarıram,
Tapa bilmirəm...

2016

Aprel axşamı

Heç nə gəlmir əlimdən
Bu aprel soyuqunda,
Adın yenə dilimdə...
Qan rəngi yanağımda...

Birdən görən tapılar
Bükülən dodağımın
Gizlətdiyi adını...
Utanmaqdan da betər...
Kaş ki, kimsə duymasın
“Sən” boyda günahımı...

Aprel...
Məğrurluğunu
Mənəmi göstərirdi?
O ilin o apreli
Ömrümə səmt ağacı...
Mən hansı yönə dönsəm
O, “sən”i göstərirdi...

2016

Biləndər

Qəhərim əlçim-əlçimdi,
Kədərim ürək-ürəkdi...
Bilən varmı, gələn kimdi?
Bu yollar nəyə gərəkdi?

Bilən varmı, qara divin
Qış yuxusu yaza düşüb...
Bizim evlə sizin evin
Arasında kim üşüyüb?

Kimdi biləndərin, adam?
Gəlsin...
Görsün...
Bilsin...
Desin...
Məni çox söylətmə, qadam,
“Allah mənə ağıl versin!”

2016

Dua

İnandığım doğruları
Boyum boyda doğradınmı?
Sınamışdım oğruları...
Məni də oğurladınmı?

Eh, həyat, həyat...
Həyat...
Güzgüdəki mən deyiləm...
Ah, Allahım!
Bir az uzat
Bu ömrü...
Yaxşı deyiləm...

Düşmüşəm bəxtin gözündən
Ağrıların qucağına...
Ölüm,
Mən sənin əlindən
Qaçdım...
Sənin acığına!

2016

Səhər mənzərəsi

Həvəssizcə yellənir,
Açılan pəncərələr...
Yağışı sevə bilmir
Ütülənmiş pərdələr...

Burda məhlələr kasad
Sevda doğmalığından...
Gənc qadınlar qaş-qabaq...
Körpələr ağlamaqda...

Gəncənin hüzn dolu
Ayrılığı burdaymış...
Fəsillərin il boyu
Qaranlığı burdaymış...

Gülüstan mənzərəsi-
Yağışla qucaqlaşan
Təkcə mənim əllərim...
Bir də bu yay səhəri...

Sərin duş alır səhər,
Bəzənəcək yeni gün...
Boz paltolu axşama,
Bir səhər,
Bir mən sürgün...

2016

Bu sabah

Bundan öncə və sonra
Tüm sabahlar fərqlidi...
Bu sabah umutlara
Geyindirdiyim dərddi...

Pəncərəmdən süzülən
Gün işıqları solğun...
Yanağıma düzülən
Yaş təkəmsəyrək...
Nolsun...

Nolsun sənsizləmişəm?!
Sən ki, çox uzaqdasan...
Ağlamışam...
Hırlənmişəm...
Nolsun...
Bu sabah yoxsan!

Çiynimdə battaniyə,
Əlimdə kağız dəsmal
Yalvarram sənsizliyə...
Gəl,
Təkliyi başa sal!

De ki, sevirsən məni...
De ki, ağlamaq olmaz!
De ki, yoxluğun boyda
Dünyaya sığmaq olmaz!

Bir də, yadıma sal ki,
Durub çay içməliyəm...
Mənə gələn yoldakı
Səni gözləməliyəm!

2016

Çobanyastığı yalanı

Mənə yalan danışdılar, inandım,
Sənsiz ömrün bu başından
O başınacan qaçdım...
Sən deyil,
Məni çobanyastığı anlatdı...
Sən getdin...
“Uç-uç baba”lar da qayıtmadı...
Yay gəldi...
Hər ad günümdə bir hədiyyə;
Bir il daha sənsizliyə...

2016

Səni sevirəm, tanqo...

Gəncənin hər küçəsi
Xatirənlə rəqs edir...
Tarix: bizdən ötəsi...
Ünvan: hələ yol gedir...

Ah...
Gəncə küçələri...
İşıqlar sarı atlas...
Dölmələr əl jestləri,
Tozanağı ehtiras...

Xatirənin ardınca
Düşmüşəm məhlə-məhlə...
Hisslərim dam boyunca,
Ağlayıram ürəklə...

Axır damarlarımda
Çılğın sevda oyunu...
Xatirəm qollarında,
Səni sevirəm, tanqo...

2016

Bəxtimin art-stili

ötüb keçər dedilər,
inanmışdım...
nə bilim...
tüm kitablar, filmlər
duygularla sevgili...
görən varmı hardasa
səndən xəbərsiz şeir?
sevdiyim, bu mahnılar
həmsi səndən bəhs edir...
kimsə fərqiində deyil,
dünyam səndən ibarət ...
bəxtimin art-stili
gəlişinə ibadət...

2017

Hey, arabaçı...

Çəkib getmə belə, qəhərlənirəm,
Ələnir, canımı sıxır ağrılar...
Yetmiş yeddi yerə səpələnirəm,
Məni dənliyinə yığır ağrılar...
Yüürtmə fələyin dərd arabasın,
Yarı yolda qoymaq adətdəndimi?
Açmışam bəxtimin təndir qapısını,
Yanmaq da Tanrıya xəyanətdimi?

2017

Bir dərd tapdım geyindim,
Boyumdan yekə çıxdı...
Soyunmağa ərindim...
Boyum da heçə çıxdı...

Yamanmış əl uzadan
Dərd bozardan donuma...
Tanrıymış
ən uzaqdan
Sevda yazan sonuma...

Bu gün sonuncu dəfə
Sevələdim adını...
Sən demə, "son" özü də
"İlk"in məşum qadını...

Tanrı, insafın olsun,
Adam unudularmı?
Eh...
Hanı telefonum?
Məni axtaran varmı?..

2017

İ Ç Ə R İ K

Sevgi rəngli tale poeziyası (Prof. Dr. Elçin İSGƏNDƏZADƏ).....	3
“Nəzirim var”.....	5
Xəzan gülü.....	6
Səni sevmək.....	8
“Sənsizliyi yaşayıram”.....	9
“Ürəyimdən sən keçirsən”.....	10
Yuxu.....	11
“Qaladım köksümdə”.....	12
“Açdım ürəyimi”.....	13
Ayrılığım günah deyil.....	14
Mən Azərbaycandanam!.....	15
“Bağışla”.....	17
“Səndən qalan”.....	18
“Bəlkə, bir gün”.....	20
“Səhərim adınla başladı”.....	21
Sevgimin coğrafiya dərsi.....	22
“Gəlmişəm qapına”.....	23
“Yenə yorulmuşam”.....	25
Sənsizliyin melodramı.....	26
“Ölmək istəyirəm”.....	27

“Göydə ulduz”.....	28
“Bir ürəkdi”.....	29
“Bir uzaq yola çıxmışam”.....	30
“Güldüm”.....	31
Səməni.....	32
“Bir qədər sevinc”.....	34
Telefon sevgisi.....	35
“Bir qız biləyindən”.....	36
Dəliyəm.....	37
Apardı sellər Saranı.....	38
“Dərdi yanına sal”.....	40
“Söz vermişəm”.....	42
Yollar.....	43
Tanrının mürəkkəbqabı.....	44
“Gəlişini gözləyirəm”.....	45
“Ayrılığı tanımırdın”.....	46
“Seçib ömürdən payızı”.....	47
“Gözlərimdə bir giley var”.....	48
Nənəm üçün.....	49
“Buz ürəyin”.....	50
Gəncə-Bakı yolu.....	51
Bir qız olub.....	53
Təcnisvari.....	54

“Gözlərimin sevinci”.....	55
Həsərin naxışı.....	56
Küçə.....	57
Sancı.....	58
Unutmaq.....	59
Ummaq-küsmək.....	60
Daş.....	62
“Əlini əlimə versələr”.....	63
Ayrılıqdı deyirlər.....	64
“Unutduğun”.....	66
Uşaq evində bir qız gördüm.....	67
Tanış gecə.....	68
Ümid borcu.....	69
“Sığındığım köşəyə”.....	70
Qar baxışlar.....	71
Bircə damcı hüznüyləm.....	72
Bu sevdanın tarixi.....	74
And.....	75
Tək səbir.....	76
Namərd.....	78
Poçtalyona məktub.....	80
Bəxtə xitab.....	82
“Bu baxışın”.....	83

Ölüm duyurusu.....	84
Uzaqlar.....	85
Nağıl.....	87
Elə gözlədim bu görüşü.....	88
İkili yalnızlıq.....	89
Narıncı ayrılıq.....	91
Arzu-yol.....	93
Sevinc dəbi.....	94
Təsəlli.....	96
Qumarbaz.....	97
Kapitan Nemo.....	98
“Qapımızı qış da döydü”.....	99
Ağıllı.....	100
Şənbə melodiyası.....	101
Bilmə, qaraçı qızı.....	102
Sənin duan.....	103
Bütün yeni illər.....	104
Küskün şair.....	105
Gəncəylə sevgiliyəm.....	106
Şəklin üçün.....	107
Xocalı günündə görüş°.....	108
“Adınla bəzədiyin”.....	109
Bağışla ki, xoşbəxtəm.....	110

“Təzə əlifba”.....	111
Əlahəzrət darıxmaq.....	112
Bir desən.....	113
Şeirlər.....	114
Eşq.....	116
Görüş yeri.....	117
Mart ayı.....	119
Böyük şəhər.....	120
Qayıt.....	121
Üzügülər.....	122
Ağrılar.....	123
Qadın-şair.....	124
Şeir.....	126
Dadlı-duzlu ayrılıq.....	127
Albalı çiçəyi.....	128
“Mənim sənə yazdıklarım”.....	129
Qaraca qız.....	131
Qadın gedişi.....	132
Qaratoyuq nəğməsi.....	133
Yarpaq ayrılığı.....	135
Həftəsonu.....	136
Kimsəsiz qadın.....	137
“Fərqli deyil payızım”.....	138

Şair ürəyi.....	139
O kənd.....	140
Ay anam qızılgül, nənəm qızılgül.....	141
Yarımömrüdə şeir.....	142
Alın ayrılığın əlindən məni.....	143
Adı olmayan hisslər.....	144
Məndə bir şəkil var.....	145
Gəncə ilə ikimiz.....	147
“Qırmızı kitab”.....	148
Nal səsi.....	149
Səliqəsiz şeir.....	150
Üşüdünmü?.....	152
Evcik adamı.....	154
“Adamı elə yandırır”.....	155
Yeni il.....	156
Xəta.....	158
Darıxmağa kəniz olmaq.....	159
Necəsən?.....	160
Qış paltarı.....	161
Tərk edilmək.....	162
“Ürəyindən nə keçirsə”.....	163
“Çəkin eşqin bazarına”.....	164
“Yanıq Kərəmi”.....	165

Ümidlərin şəhid atası.....	166
Ey.....	167
Mübarək gediş.....	168
Xatirə dolabı.....	169
Aprel axşamı.....	170
Biləndər.....	171
Dua.....	172
Səhər mənzərəsi.....	173
Bu sabah.....	175
Çobanyastığı yalanı.....	177
Səni sevirəm, tanqo.....	178
Bəxtimin art-stili	179
Hey, arabaçı.....	180
“Bir dərd tapdım”	181

ŞƏFA VƏLİ

Poçtalyona məktub
(şeirlər)

Çapa imzalanmış: 20.10.2017
Kağız formatı: 70x90 1/16
Həcmi: 12 ç.v.; Sifariş: 686; Sayı: 1000.

«VEKTOR» BEYNƏLXALQ NƏŞRLƏR EVİ
Ünvan: AZ1018. Bakı şəh, Zığ yolu, 20 q
tel: (+99470) 3007000; (+99412) 4471404
faks: (+99412) 4796003
e-mail: isgenderzadeh@rambler.ru
www.vektor.az

Şəfa VƏLİ – 1988-ci ildə Göyçə mahalında doğulub. Azərbaycan Müəllimlər İnstitutunun Gəncə filialını bitirib. DGTYB üzvü, Respublika Gənclər Mükafatı laureatıdır. Azərbaycan Respublikası Prezidenti Təqaüd Fondunun təqaüdçüsü olub. (2015-2016).